

sammen, og man forholder sig altså ikke til det, der er sagens kerne. Sagens kerne er, at et flertal i Folketinget er imod politiske reklamer i TV 2, og at der ikke er nogen, der kan se for sig, at det forhold vil blive ændret.

Jeg vidste godt, at fru Mette Frederiksen selvfølgelig ville reagere på formuleringen »en overskuelig fremtid«, og det var også derfor, jeg brugte den formulering, for jeg ville godt have fru Mette Frederiksen på talerstolen. Sagen er jo, at man kan ikke binde nogen partiers holdning i længere tid, end man selv kan overskue. Så længe jeg har nogen indflydelse på den førte politik, er der ikke noget, der taler for, at der bliver givet tilladelse til politiske reklamer, men der kommer altså en generation efter mig, som jeg selvfølgelig ikke vil binde, så derfor er en overskuelig fremtid så lang tid, som jeg kan overskue, og det er godt nok mange år. Jeg er ikke så ung som fru Mette Frederiksen, men trods det er det alligevel nok mange år, jeg stadig vil være i dansk politik.

Der vil ikke være nogen forskel på, om det er en offentligt ejet station eller en privatejet station. Hr. Søren Søndergaard har selvfølgelig ret i, at alternativet er at forbyde reklamer i TV 2, men det har bare ikke noget med denne diskussion at gøre, for det kan man jo også gøre i et privatejet TV 2. Lovgivningen er præcis den samme, og der gælder det samme regelsæt, uanset om det er en privatejet station eller en offentligt ejet station. Vi har så sagt, at vi vil privatfinansiere TV 2, men det er TV 2 for 90 pct.s vedkommende allerede i dag.

Hr. Søren Søndergaards parti har sikkert den holdning, at der ikke skal være reklamer i TV 2. Det har jeg trods alt ikke hørt nogen andre partier være imod, men det er et alternativ, som vi ikke vil begive os ud i, fordi vi mener, at TV 2 skal være reklamefinansieret, som det i øvrigt også er i dag.

Til det konkrete spørgsmål: Med fare for, at der bliver rodet en masse ting sammen, fordi der er tre forskellige indgangsvinkler hos de tre ordførere, der har været heroppe, er svaret: Der vil ikke være politiske reklamer i dansk fjernsyn fremover. Kendelsen fra Menneskerettighedsdomstolen er ekstremt diffus og uklar, og vi tager det for fuldstændig givet, at vi kan fastholde et forbud mod politiske reklamer. Hvis der så er nogen, der vil anlægge sag, må de vel gøre det mod TV 2 og mod alle de andre kommercielle tv-stationer rundt omkring i Europa, som også har forbud mod tv-reklamer.

Formanden:

Det ser ud til, at vi skal have en runde mere.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ministeren har jo ret i, at hvis vi har en offentligt ejet kanal, kan vi træffe beslutning om at gå væk fra reklamer. Men det er klart, at har vi privatiseret TV 2, som har mulighed for at bringe reklamer, kan vi ikke lige pludselig ændre det faktum, at de må bringe reklamer. Det vil i hvert fald være en meget vanskelig proces lige pludselig at meddele en tv-station, som man har givet tilladelse til at bringe reklamer, at det må den altså ikke længere.

Kl. 9.25

Jeg kan ikke se andet, end at med den privatisering, der bliver vedtaget i dag, øger vi alt andet lige risikoen for, at vi får politiske reklamer, ligegyldigt hvor meget kulturministeren og andre i Folketinget er imod det, og mit spørgsmål til kulturministeren skal være: Bygger den formulering, som ministeren gav, på, at f.eks. Justitsministeriet har foretaget en vurdering af dommen, så ministeren ikke kun vurderer spørgsmålet på baggrund af sin egen overfladiske eller grundige læsning, men på baggrund af en juridisk vurdering fra det danske Justitsministerium?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Så længe TV 2 er offentligt ejet, er der jo ikke noget problem i, at det offentlige, altså staten, laver en aftale med det offentligt ejede TV 2 om, at man gør nogle ting på en bestemt måde. Det er bare at lave en aftale. Det kan man også gøre, hvis stationen er privatejet, men så er der jo ikke noget med at diktere en hel masse ting, og derfor er der en forskel på, om TV 2 er i den nuværende situation eller bliver overladt til private, som kulturministeren gerne vil.

Derfor synes jeg, det er relevant at stille dette spørgsmål: Når kulturministeren siger, at kendelsen er meget diffus og uklar, betyder det så, at kulturministeren er helt sikker på, at kendelsen ingenting betyder? Kan vi regne med, at den ikke betyder noget som helst? Og kan kulturministeren svare her og nu, at den har ingen betydning? Normalt er jeg altså lidt bekymret for at sige, at det, domstolene siger, er ret ligegyldigt, for jeg har almindelig respekt for, at en domstol har ret i det, den siger, uanset om jeg selv synes det. Sådan er retssystemet trods alt.